

На 9-й сутрена въ града неостаналъ нито единъ турчинъ и населението повикало румънската войска. Ген. Лупо преминалъ Дунава съ войската си, завзелъ града, послѣ пристигнала и войската отъ Салановци, също и онъзи която бѣше заловила моста.

Отъ румъните имало 4 д. офицери убити и 77 д. солдати, а ранени 14 д. офицери и 139 солдати, а пакъ отъ турцитѣ паднали до 400 д. повечето при моста.

Румъните заловили единъ голѣмъ топъ, два ковчега съ боеви снаряди, 180 съ патрони, 45 съ гранати, торпеди, ракети, палатки и голѣмо количество храны.

Румъните като завзели града, 4 дена наредъ прѣнасяли прѣзъ Дунава покъщнина, скота, жито, царевица, ечменъ и пр. и не само отъ турските кжци и дюгени, нѣ и отъ българските, тѣй щото въ населението не осганжли нито дрѣхи нито покривки и постилки.

Руссите съ присиганието си отстранили грабежа, когато вѣчъ нищо не останало.

Въ града жертвии и опустошения нѣмало, защото сражението станало извѣнъ града.

Превземанието на с. Етрополь. Едно отдѣление отъ Севлиев.-Ловчанский отрядъ съ 4 ордия било отправено на 31 Октомври да прѣгледа силата и расположението на турцитѣ около Етрополе.

Това отдѣление нѣмало заповѣдь да прѣвзима селото, нѣ като се доближило до него, турцитѣ почнали да стрѣлятъ и въвели руссите въ бой. Послѣдните освѣнъ че били по малочисленни, понеже турските войски се състояли отъ 4 табора съ 3 ордия, нѣ и като се мрѣкнувало, началника на отдѣлението заповѣдалъ да отстѫпи. Турцитѣ настырдчени отъ това, впуснали се около 200 души да преслѣдватъ руссите и като влѣзали въ тѣсната клисура, руссите ги нападнали и до единъ избили, а отъ тѣхъ паднали 9 д. убити, 27 ранени и трима офицери.

На 10-й Ноември отправени за Етрополе два отряда: първий подъ началството на Н. В. принца Александра Петровича Олденбургский, а вторий на полк. Риазевский. Общото началство на отряда било повѣрено на ген.-майора Дандевиля, а Гурко далъ наставления за дѣйствието.